

ΚΑΝΙΑΝΙΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Όσα χρόνια και αν περασουν, μου είναι αδύνατον, δεν θα ξεχάσω ποτέ, την εκπλήξη και την χαρά που δοκίμασα παιδάκι, όπως και όλα τα παιδιά της ηλικίας μου, εκεί προς το τέλος της δεκαετίας του 50, όταν μια Κυριακή μετά την Θεία Λειτουργία, είδαμε στον προαυλίο χώρο της Εκκλησίας των Αγίων Αποστόλων, στοιβαγμένα μεγάλα ξύλινα κιβώτια, Κυριώς εκπλήξη!!! Δύο τρεις χωριανοί μάλλον οι επιτροπείς και ο πρόεδρος του χωριού, έσπαγαν το βουλοκερί, άνοιγαν τα κιβώτια και εβγαζαν από μέσα ρουχα-ρουχα, παντελονία φορεμάτα, σακακιά παλτά, παπουτσία σκεπασμάτα και κονσερβές, ύστερα τα απλώναν στο προαυλίο της Εκκλησίας, για να τα μοιρασουν. Όλα εξ' Αμερικής. Ήταν η εποχή της Αμερικανικής λεγομένης Βοήθειας. Χαζεύαμε εμείς τα παιδιά εκείνα τα φτωχικά χρόνια, τα Αμερικανικά ρουχα με την χαρακτηριστική τους μυρωδιά. Πολυχρωμα-παρδαλά και καλαισθητά, σε άριστη κατάσταση αν και τα πιο πολλά ήταν χρησιμοποιημένα φορεμένα, από δεύτερο χέρι. Και εκείνα τα παπουτσία!!! Επιτέλους θα φοραγάμε καινούργια δερματίνα υποδημάτα!!! Στεκομασσαν στη σειρά όπως όλοι οι χωριανοί, εγώ και ο συνομηλικός μου ο αγαπημένος μου ξάδελφος ο αιμνήστos Παναγιώτης ο Ανδριτσοπούλος. Μας έδωσαν από ένα ζευγάρι παπουτσία, ένα καρό σακακί στον Παναγιώτη, και ένα πανωφορι-ημιπαλτό σεμένα.

Είμασταν ευτυχισμένοι!!!! Στη συνέχεια βεβαία στο καιρό πάντα εριζάμε, τίνος είναι καλύτερο, το σακακί ή το πανωφορι!!! Γεγονός είναι ότι το σακακί του ξαδελφού μου ήταν πιο σικατό πιο εμφανησιμό. Ήταν και ψηλός ο Παναγιώτης και του πήγαινε γαντί. Το πανωφορι το δικό μου με μια αποσπομένη καφέ γούνα και πολυχρωμα τετραγωνικά σχέδια εξωτερικά, ήταν αρκετά μεγάλο επάνω μου, ασυμμετρό θα έλεγα για τότε για την ηλικία μου και έτσι το φοραγά μέχρι τις πρώτες τάξεις του Γυμνασίου. Την αποσπομένη καφέ γούνα για παρά πολλά χρόνια μέχρι τον θάνατό του, χρησιμοποιούσε ο αιμνήστos πατέρας μου ο Παπα-Θανάσης να γυαλίζει τα παπουτσία του!!!! Έτσι κάθε φορά που την έβλεπα,.... έρχεταν νοσταλγικά στο μυαλό μου η μοναδική εκπλήξη χαρά και ευτυχία που ενοιώσα, εκείνη την αλησμόνητη Κυριακή των παιδικών μου χρόνων!!!! Αντώνιος Αθ. Κόντος, 10/11/2021.